

και για σέ βαρουν λαγοῦτα,
και για σέ βαρουν βιολιά.

"Όμως μέσα σ'τό Ντιβάνι
τῶν γερόντων τὸ κλεινὸ
ἔχεις κι' ἓνα νέον πάνω,
Γούναρη τὸν Πατρινὸ.

Μεσ' σ'τῶν γέρον τὴν παρέα
ἔχεις, σεβαστὴ γρηά,
και τὸν Πατρινὸν πρωρέα,
ὅπου βλέπει μακρὰ.

"Ἐχεις και τὸν Δημητράκη
τῶν γερόντων ὀδηγόν,
πῶναι πρώτο μαστοράκι
σὲ μεθόδους ἐκλογῶν.

Τοῦ Φερήτ φορεῖ τὸ φέσι,
κι' ἔθνικῶφρων περπατεῖ
μὲ κουμπούρια δὸδ' σ'τὴ μέση
και γαρούφαλο σ'τ' αἶτι.

Τοῦτος ποταμὸς ἀγάρρους
και κρηπίς ἐκλογικῆ,
και μὲ Τούρκους και Βουλγάρους
θέλει σχέσι φιλικῆ.

Σ' ἓνα κι' ἄλλον λέει τώρα:
ὄρα ξέρεῖς τιμ' ἔγω;
τὸ σπαθί μου θγάω φόρα
κι' Ἀγγλογάλλους κυνηγῶ.

Σακαράκα μου στομάσου,
θὰ κτυπήσω δυνατὰ...
ἔαστα, Μήτσο, τὸν θυμὸ σου,
πλὴν αὐτὸς δὲν σταματᾷ.

Θέλω κάλπης νταβατουρι,
μάρς, μὲ πιάνει τὸ μπουρί,
και θὰ κάνω κάθε μούρη
σὸν βενέτικο φλουρί.

Τὴν ἀλήθεια θὰ κηρύξω
και σὲ χάβραις και τζαμιά,
και τὰ δόντια μου θὰ τρῆω,
και θὰ δώσω και φυμιά.

Πάω σ'τὴ Μακεδονία
Μπέγδες νὰ προσφωνῶ,
κι' ἔπειτα σ'τὴν Γερμανία
Μπέτμαν Χόλβεγκ νὰ γενῶ.

Γι' ἄλλους τόπους, γι' ἄλλα μέρη
βάξω πλώρη, βρῶ παιδιά,
και θὰ βάλω τοῦ Λευτέρη
δυνατὴ τρικλοποδιά.

Και γι' αὐτὸν τὸν κουτομὸν
θ' ἀριθάρω και σ'τὴν Κρήτη...
μαντζουράνα σ'τὸ κατῶ
νὰ τὸν δάγκω να σ'τὴ μύτη.

Γιὰ τῆς κάλπαις πάρτε βολι,
μάρς ἔμπρός, ξιφι μπαλέρ,
ἴσως πάω και σ'τὴν Πόλι
νὰ φιλήσω τὸν Ἐδερ.

Με τ' ἀρχαία γιατροσόφια
μάρς και τούτη τὴ φορά,
ἴσως πάω και σ'τὴ Σόφια
νὰ τὰ φτειάξω μιὰ χαρά.

Και θὰ δώσω και θὰ πάρω
μὲ τὸν Ραδοσλάβωφ τώρα,
μὲ τῆς Βουλγαρίας τὸν Τσάρω
και μὲ τὴν Ἐλεονώρα.

Κι' ἀφοῦ πῶ κι' αὐτὰ κι' ἐκείνα
κι' ἀπαλίσω κάθε νίκη,
θὰ ξανᾶλθω σ'τὴν Ἀθήνα
μὲ καλπὰκι και σαρίκι.

Μάρς σ'τῆς κάλπαις... (πιπούρα,
θὰ νικήσω τοὺς ὀχτροὺς,
κι' ἔπειτα γιὰ κάποια κούρα
θὰ ρωτήσω τοὺς γιατροὺς.

Ὀλίγοι στίχοι πρὸ τῆς Βουλῆς. ποῦ βλέπωντάς τὴν μελαγχολεῖς.

Σὲ βλέπω και μελαγχολῶ, Βουλὴ συφοριασμένη,
σὸν πρώτα δὲν περιβομβεῖ ρητορικὸ μελίσι,
ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ, τὴν βλέπω σφαλισμένη,
κι' ἄμέσως ἐκατάλαβα πῶς σ' ἔχουν διαλύσει.

Δακρύζουσε τὰ μάτια μου και παίζω Καραϊσκο,
κυττάζω κι' ἀποτσιγάρα, παλγὸ χαρτα, σκουπίδια,
ἀπὸ τὴν πόρτα σου περνῶ, μὲ σφαλιστὴ τὴν ἔβρισκα,
κι' ἄμέσως ἐκατάλαβα πῶς πῆς σ'τὰ ἔξκουμπιδια.

Διάλυσις διάλυσις, φωνάξ' ἡ Γερουσία,
διάλυσις διάλυσις, ἔρρετο πάσα γῆ,
περνῶ τὸ βράδυ, τίποτα, καμμιά φωτοχυσία,
κι' ἄμέσως ἐκατάλαβα πῶς θάχωμ' ἐκλογῆ.

Διάλυσις διάλυσις σὲ ντόπιους και σὲ ξένους
σκοκίζουν τῆς φανοκώστανας οἱ γέροι Κυβερνητῆις,
κι' ἀπ' τοῦ Σκουλοῦδη πέρασα, τοὺς εἶδ' ἄλευρωμένους,
κι' ἄμέσως ἐκατάλαβα πῶς φτειάζουσαν τὴν γῆναιτις.

Διάλυσις διάλυσις σκοκίζουν ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
ἔμπρός, οὐδέτερι λαέ, σ'τὸν ἐνεργὸν ἀγῶνα,
και βλέπω τόσους Βουλευτὰς νὰ βάζουν τὸ χακί,
κι' ἀπὸ τὰς ἔδρας τῆς Βουλῆς νὰ τρέχουν σ'τὸν Στρατῶνα.

Ἄλαλαγμὸς πολεμικὸς σ'τὰ σύνορα τοῦ κράτους
κι' ἔλους τοὺς νέους ἐκλογεῖς τοὺς πῆραν ἐπιστράτους.
Διὸ κι' εἴμεῖς βοήσωμεν: ἔμπρός Ἑλλήνων παιδες,
τὸ γῆρας νὰ ψηφίσουνε γέροι και κουραμπιέδες.
Μόνον μὲ τούτους σίγουρα τὴν ἐκλογὴ θὰ πάρη,
ἐνδέξως γὰρ δεδέξασται κάθε παλγὸ κουφάρι.